

**Chronologiæ Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustiſimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

18. Quoto anno Thare natus sit Abraham, ex S. Hieron. sententia. ibid.q.4.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](#)

quæ in huius loci expositionem nobis scripta reliquerunt, huc bona fide transcribere, atque notis aliquot, & corollarijs illustrare.

QVÆSTIO IV.

Quoto anno Thare, natus sit Abraham, ex sententia S. Hieronymi.

*Doctrina
S. Hiero-
nymi.*

1. IN quæstionibus siue traditionibus super Genesim ad illa verba : erat autem Abram septuaginta quinque annorum, quando egressus est ex Charran. Gen.12. inde dissolubilis, inquit, quæstio. Si enim Thara pater Abraham, cum adhuc esset in regione Chaldaea 70. annorum genuit Abraham, & postea in Charran ducentesimo quinto ætatis suæ anno, mortuus est: quomodo nunc post motum Thara Abraham exiens de Charrâ 75. annorum fuisse memoratur, cum à Natiuitate Abraham usque ad mortem patris eius 135. fuisse anni docentur? Vera est igitur illa Hebreorum traditio, quam supra diximus, quod egressus sit Thare cum filiis suis, de igne Chaldaeorum, & quod Abraham Babyloniam vallatus incendio, quia illud adorare solebat, Dei sit auxilio liberatus, & ex illo tempore, ei dies vita, & tempus reputetur ætatis, ex quo confessus est Dominum, spernens idola Chaldaeorum. Potest autem fieri, ut quia Scriptura reliquit incertum, ante paucos annos Thare de Chaldaea profectus venerit in Charran, quam mortem obiret, vel certè statim post persecutionem in Charran venerit, & ibi diuinus sit moratus. Si quis ergo huic expositioni contrarius est, queratiam solutionem, & tunc ea rectè, quæ à nobis dicta sunt, improbabit.

*Corollarium
triplex.*

2. Ex his habemus i. hanc quæstionem primâ fronte videri insolubilem, si nimirum natalem Abraham ad 70. annum Thare constituamus. 2. Ad huius nodi solutionem nihil à S. Hieronymo afferri, nisi eam traditionem, quam paulo ante fabulam vocauerat. 3. Alijs relinqui huius difficultatis expeditionem.

*Abrā u-
niuersit
Chanaa
nūtūdēm nō
erat 135.
annorum.*

3. Porro siue hæc narratio de igne Chaldaeorum fabulosa sit, siue non bene ostendit Pererius dici non posse, Abrahamum cum primum in Chanaanitudem venit, annos viæ suę numerasse 135. à liberatione vero ab igne Chaldaeorum fuisse 75. Nam hoc modo Isaac genitus fuisset, annis 35. antequam ē Charran discellisset Abrahamus: hic enim erat 100. annorum, quando natus est Isaac. At vero sacra libri Geneeos historia Abrahamum in terram Chanaan venisse tradit, ante nativitatem Isaac: siquidem ut alia quæ clarissima sunt, tacet, Agar nupsit Abrahamo, post annos decem, quam habitare cœperant in terra Chanaan Gen.16. v.3. Ismael autem ex Agare susceptus, iam erat tredecim annorum, cum biennio ante Natalē Isaac circūciderebatur, ut patet Gen.17. v.24. & c.18. Nec est quod obganniant Hebræi &c dicant illos 100. annos, quos nascente Isaaco Abrahamus gessisse dicitur, ab igne Chaldaeorū numerandos.

sic

scenim Isaac natus esset anno vite Abrahami 160. Atquidem Isaac, quadragenarius viuo adhuc Abrahamo Rebekam daxit uxorem. Gen. 24. Vixisset ergo Abrahamus annos 200. & amplius, contra lacram paginam, qua anni vivi Abrahami 175, notantur. Gen. 25. v. 7.

QVÆSTIO V.

Quid hoc de re scribat S. Augustinus.

Vest. 25. in Genesin sic scribit: Quomodo accipiendum sit, quod cum esset Thare pater Abraham annorum 70 genuit Abraham, & postea cum suis omnibus, manuit in Charran, & vixit annos 205, in Charran, & mortuus est. Et dixit Dominus ad Abraham ut exiret de Charran, & exiit inde cum esset idem Abraham 75. annorum: nisi quia per recapitulationem, ostenditur viuo Thare locutum esse Dominum, & Abraham viuo patre suo, secundum præceptum Domini exisse de Charran cum esset 75. annorum, centesimo & quadragesimo & quinto anno vite patris sui, si dies vite patris sui anni 205. fuerint, ut ideo scriptum sit, fuerunt anni vite Thare 205. in Charran: quia ibi compleuit oës annos totius vite sua. Soluit ergo quæstio, per recapitulationem, quæ indissolubilis remaneret, si post mortem Thare acciperemus locutum esse Dominum ad Abraham, ut exiret de Charran, quia non poterat esse adhuc annorum 75. cum pater eius iam mortuus esset, qui eum 70. ætatis suæ anno generat, ut Abraham post mortem patris sui annorum esset 135. si omnes anni patris eius 205. fuerunt. Recapitulatio itaque ista, si aduertatur in Scripturis, multas quæstiones soluit, quæ indissolubiles videti possint, secundum etiam supernum quæstionum expositionem per eandem recapitulationem factam. Quâquam & aliter ista quæstio à quibusdam solvatur, ex illo computati annos ætatis Abraham, ex quo liberatus est ex igne Chaldaeorum, in quem missus est, ut arderet, quia eundem ignem superstitione Chaldaeorum esse credere noluit. Liberatus inde, et si in Scripturis non legitur, Iudaica tamen narratione traditur.

Potest & sic solui: quoniam Scriptura quæ dixit: cum esset Thare annorum 70. genuit abraham & Nachor, & Aran, non virius hoc intelligi voluit, quia eodem anno ætatis suæ omnes tres genuit, sed ex quo anno generare cœpit, eum annū cōmemorauit Scriptura. Fieri autem potest, ut posterior generatus sit Abraham sed merito excellentia, que in Scripturis valde commendatur, prior fuerit nominatus, sicut Propheta priore nominauit minorē: Iacob dilexi, Esau autem odio habui, & in Paralipomenon cū sit quartus ordine nascēdi Iudas, prior est nominatus, à quo Iudaicæ genti nomen est datum, propter tribum regiæ. Commodius autem plures exitus inueniuntur, quibus quæstiones difficiles dissoluuntur. Consideranda sane est narratio Stephani de hac re, cui magis harū expositionū non repugnet. Et illud quidem cogit, ut non sicut narrari videtur in Genesi post.

Dicitur
S. Augustinus.

1. Solutio
per recapitulationem.

2. Solutio.